

Wijkwerking

Ginderbroek

Wijkkrantje

april 2019

<http://www.wijkginderbroek.be>

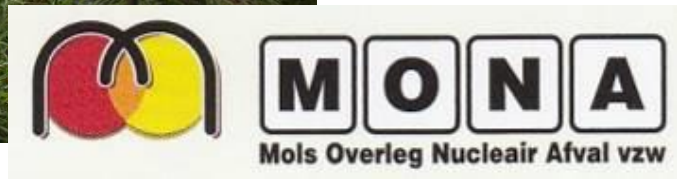
*Hopelijk mogen we nog rekenen op
veel papier en karton.*

Alvast van harte dank!

*We beginnen stilaan de waarde
van onze Jokers te kennen, hopelijk
ook bij de rondgang van
paaszaterdag.*

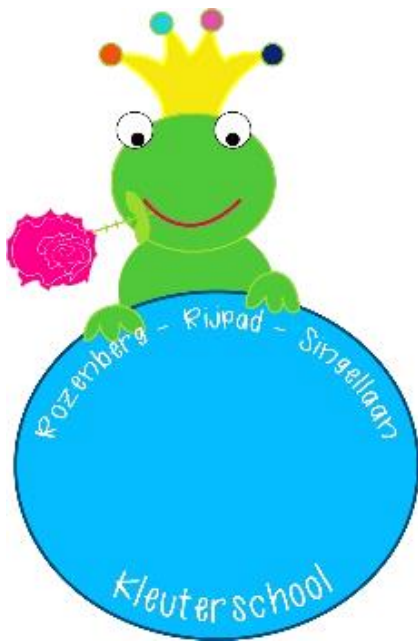
Papieractie
zaterdag 20 april

Greenpeace-experts nemen stalen op de oever van de Molse Nete. In de loop van ongeveer 50 jaar bedrijfsactiviteiten van SCK zijn beken en grachten mogelijk besmet door lozingswater. De werkgroep MONA blijft de sanering voor u op de voet volgen.

Het ontwerp van de installatie voor de oppervlakteberging van laag radioactief afval.

Kleuterschool Rijkpad

Schoolfeest Disney

Voor ons schoolfeest zijn wij ook nog steeds op zoek naar sponsors. Als bedrijven of mensen het schoolfeest willen sponsoren, kunnen ze ons steeds mailen: ks.rijpad@skynet.be. Het oudercomité

Diamanten bruiloft
9 mei 1959 - 2019

Albert Vranken
en Amanda Perreman

Martelarenstraat 107

Amanda is afkomstig uit Welle in Oost-Vlaanderen.

Toen ze 17 was, werd ze zwaar ziek en de dokter stuurde haar naar het sanatorium in Mariakerke aan Zee bij Oostende.

Albert bracht zijn kinder- en jeugdtijd door in Lummen.

Toen Albert 16 was, sloeg het noodlot toe. Zijn gezondheid was niet goed meer en op aanraden van hun huisdokter stuurden zijn ouders hem naar ...(juist)... naar Mariakerke aan Zee.

Amanda verbleef op verdieping drie en Albert op verdieping vier van het sanatorium.

Elke middag van een tot twee uur kreeg iedereen buiten op het balkon platte rust voorgeschreven, het hele jaar door, dus ook in putje winter. Ook moesten ze een uur per dag samen gaan wandelen in de duinen of op het strand. De gezonde zeelucht, weet je wel.

Zo leerden Amanda en Albert mekaar kennen en zonder dat de kloosterzusters het zagen, liepen ze soms ongemerkt hand in hand langs elkaar. Tot... ze toch eens betrappt werden.

Toen was het grote heisa. Amanda moest meteen naar de gynaecoloog om te laten vaststellen dat ze nog maagd was. Als straf mochten ze daarbij niet meer samen op hetzelfde uur naar buiten gaan wandelen. Als de ene buiten was, moest de andere binnen blijven.

Dat wakkerde natuurlijk de liefde nog op. Als de kloosterzusters om drie uur in de namiddag hun gebedsdienst hadden, liet Albert vanuit het toiletraam een touwtje met een brief voor Amanda naar beneden. Amanda opende dan het raampje van het toilet vlak eronder en ze

knoopte de brief van Albert los. Op hetzelfde ogenblik hing ze haar brief aan het touwtje dat Albert dan naar omhoog trok.
Ja, liefde kende toen ook al geen grenzen.

Na drie jaar werd Amanda genezen verklaard en daarna mocht Albert ook het sanatorium verlaten.

Toen duurde het niet lang meer eer ze trouwden.

Na wat omzwervingen kochten ze in 1977 een woning in de Martelarenstraat.

Albert was een fervente duivenmelker en speelde bij de bond De Vlugge Vlieger van Millegem.

Amanda werd een vrijwilligster van de wijkwerking en bezorgt onder meer de verjaardagcadeautjes van de tachtigplussers van de Martelarenstraat.

Sinds 2002 is ze ook de 'bewaarster' van het Muneskapel van de Martelarenstraat.

Elke dag steekt ze rond vijf uur een kaarsje aan dat tot de volgende morgen brandt.

Amanda en Albert, onze beste gelukwensen met jullie diamanten bruiloft.

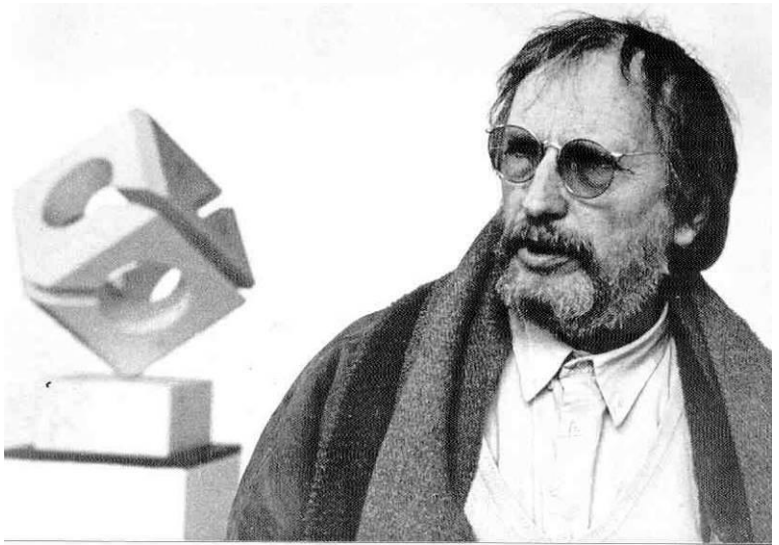
Amanda en Albert zijn ook beiden lid geweest van de carnavalsgroep 'De Broekvrienden' van onze wijk.

De geschiedenis van de Broekvrienden vind je op de startpagina van onze website **www.wijkginderbroek.be**.

Oude gloriën uit onze wijk

Jan Dries

Bij de afslag van de autosnelweg naar Carrara in Italië zie je het al in de verte, het witte goud van de Apuaanse Alpen. Je zou het landschap nog even kunnen verwarren met een skigebied, maar eens je dichterbij komt, is er geen twijfel meer mogelijk.

Hier, in het noordwesten van Toscane vind je marmermijnen, een 270-tal om precies te zijn.

Het begon allemaal bij de Romeinen in de tweede eeuw voor Christus. Sindsdien is Carrara de place sto be voor marmer.

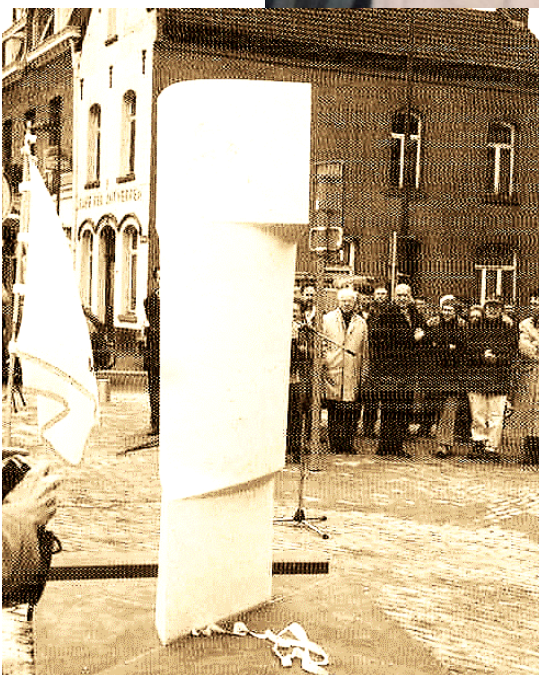
Van het pantheon in Rome over Michelangelo's befaamde Pieta tot het keukeneiland van de buurman, de kans is groot dat het marmer uit Carrara komt. Nergens in de wereld wordt meer marmer geproduceerd dan hier? Quasi vlekkeloos en stalend wit.

Jan Dries (Mol, 1925 – Zoersel, 2014) woonde tijdens zijn jeugdja-
ren in de Rijpad, waar zijn drie zus-
sen - Marie, Liza en Jeanne - had-
den gebouwd.

Hij verbleef vanaf 1962 elk jaar
maanden aan een stuk in een klein
rijhuis in de Italiaanse marmerstreek
van Carrara, om elke dag naar zijn
atelier te gaan kappen en polijsten.

Een van zijn marmeren kunstwerken
staat op het Stationsplein in Mol
(2004): De Schaduw van het Licht.

Ademend licht, 1980

Zijn volledige bibliografie vind je in Zo leefde Ginderbroek, nr. 28 a: Kunstenaar Jan Dries en zijn jeugdwerken en nr. 28 b: Kunstenaar Jan Dries en zijn marmeren beelden.

1969 - 2019

50 jaar wijkwerking Ginderbroek

Op onze wereld heeft Ginderbroek een unieke plaats, die met lengte- en breedtecirkels duidelijk is afgebakend.

Het zijn denkbeeldige lijnen die over de werldebol zijn getrokken. Van noord naar zuid noemt men zo'n lijn een lengtegraad. De bekendste lengtegraad loopt over het Engelse plaatsje Greenwich of de 0°-meridiaan.

Een lijn van oost naar west heet een breedtegraad. De Evenaar is de breedtegraad van 0°. Hij scheidt het noordelijk en het zuidelijk halfrond.

Het Pleintje van Ginderbroek ligt op 51°18' NB en op 5°10' OL.

Je kunt de coördinaten van je eigen woning ook zelf opzoeken door 'breedte- en lengtegraad zoeken' op internet in te tikken.

Hoe oud een dorp juist is, kan men nooit met zekerheid vaststellen. Die eerste plaatsnamen in onze streken zijn vooral ontstaan ten tijde van de Germanen, rond 500 jaar na Christus. Zo is de naam Mol een samentrekking van de Germaanse woorden 'Muldo' en 'Lauha', wat 'mulle zand' op een 'hoger gelegen bosje' betekende. Die plaatsnaam werd in de loop der eeuwen vereenvoudigd van Mollo, naar Molle en zo tot Moll en het huidige Mol.

Als men toch een datum wil kiezen, grijpt men gewoonlijk naar het oudste document waarin de gemeente vermeld is.

Voor Mol zou dan dat de datum 1221 zijn: ... *prata apud Molle*...

Natuurlijk bestond de woonkern van Mol-Centrum aan de Nete al vroeger. Rondtrekkende gezinnen of groepen vestigden zich op de hogere plaatsen langs de riviertjes waar ze weinig last hadden van natte voeten, maar waar ze wel dicht genoeg bij een waterloop konden verblijven met een goed overzicht over de vlakte en een rivier vol met vissen.

Wanneer de allereerste mensen door onze streken zijn getrokken, is bij benadering niet te zeggen.

Zo werd op een 60-tal meter van de bronnen van de Molse Nete in Kattenbos-Lommel een nederzetting ontdekt uit de Late Middensteentijd en dat betekent ongeveer 6 000 jaar voor Christus.

Mogelijk zijn de voorouders van dat groepje nomaden toen langs onze Nete in Ginderbroek voorbij gekomen.

De eerste bewoning in onze wijk moet in dezelfde periode liggen als die van Mol-Centrum.

Wanneer is er in de geschriften sprake van Ginderbroek?

In het staatsarchief te Brussel bevinden zich de oudste belastingboeken van Mol. In die van het jaar 1472 komen vijf Ginderbroekse plaatsnamen voor: Ten Broecke, De Biest, Nynenstraat, Donkerstraatje en Paelstock.

De drie eerste plaatsnamen bestaan nog, maar de twee laatste worden nu niet meer gebruikt.

De oudste bekende benaming van onze wijk was dus is **Ten Broecke**.

In de loop van de geschiedenis is de schrijfwijze ervan al menige keer veranderd: Ten Broecke, Genenbroecxe, Genebroecxe, Genebroeckse Genenbroeck, Ghenenbroeck, Genebroek, Ghinderbroek, Ginderbroek.

De naam Ginderbroek is een echte natuurnaam dat een karakteristiek van het landschap weergeeft: een broek (vochtig grasland) dat 'ginder' buiten de dorpskom ligt.

De eerste bewoners van Heidehuizen waren voornamelijk mensen uit Ginderbroek en Ezaart. Ze leefden oorspronkelijk in een klein groepje langs de Netebeemden, nu de Hemelrijkstraat. Het waren geen landbouwers, maar dagloners die de eindjes aan elkaar moesten knopen. In de winter verdienden ze een centje bij als spinner of wever.

Het is opvallend dat tot omstreeks 1720 de pastoor bij een doopsel of een huwelijk voor de mensen van het huidige Heidehuizen 'Genebroek' als woonplaats opschreef. De Hei werd bij zijn ontstaan als een deel van Ginderbroek beschouwd.

In 1711 vraagt de pastoor van Mol voor zijn doopboek aan Geert Ooms waar ze wonen en hij antwoordt: 'Overbroek' en de pastoor schrijft het ook zo op. 'Overbroek' betekent aan de andere kant van het broek of nog een beetje achter Ginderbroek.

